

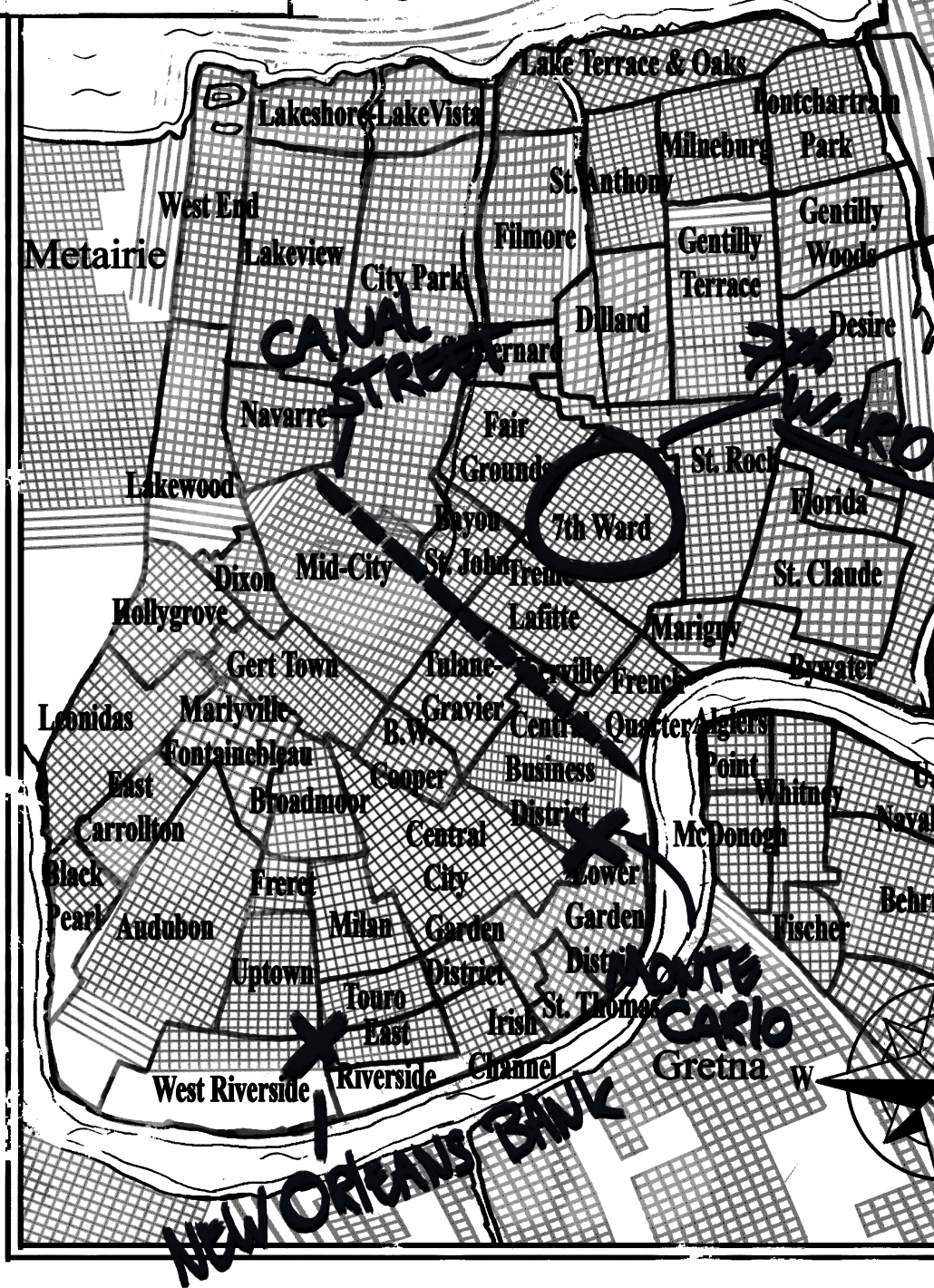
*Voor mijn zusje*

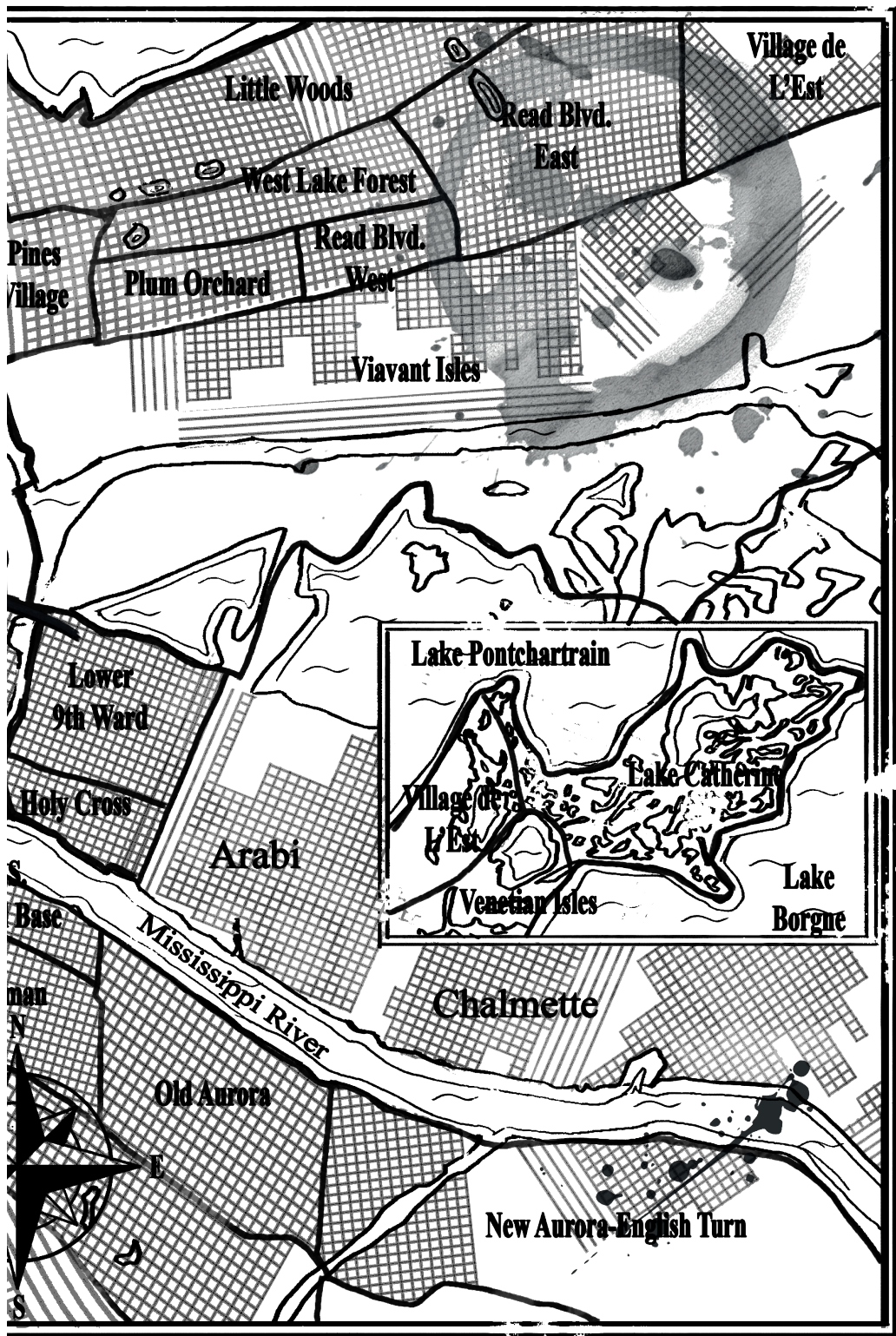
# NEW ORLEANS

## One mile

15 aug. 1930

Hurk Citycharting inc.







# Lijst van personages



## Bewoners van het pakhuis Monte Carlo

### **Abbigail Barlow (Abby)**

Twee alter ego's: Salina en Diego. Afleidingsmanoeuvre: scherpschutter.

### **Andrew Higgins**

Oprichter en leider van Monte Carlo.

### **Jae Hawkins**

Beste vriend van Andrew. De dokter van de verzetsgroep. Talentvolle schrijver.

## Leden van Monte Carlo (13 van de 30)

### **Pete Cooper**

Wapen- en voertuighandelaar. Uitkijk.

### **Derek Bradley**

Dream-groep – sniper.

### **Marcus Henderson**

Dream-groep – sluipmoordenaar.

### **Thomas Henderson**

Dream-groep – sluipmoordenaar.

### **François Wallace**

Verzetsstrijder.

**Simon Carpenter**

Fraude-expert.

**Eddy Lester**

Verzetsstrijder.

**William Smeets**

Dream-groep – sluipmoordenaar.

**Isaiah Foré**

Verzetsstrijder.

**Lewis Wickham**

Verzetsstrijder.

**Jonas Darcy**

Verzetsstrijder.

**Chester Lakefield**

Verzetsstrijder.

**Carlos González**

Verzetsstrijder.

Buitenstaanders

**Jolene Carlson**

Ex-verzetsstrijder van Monte Carlo. Oude liefde van Jae.

**Cody Carlson**

Broer van Jolene.

**Peter Mitchels**

Burgemeester.

**Agent Jenkins**

Rechercheur.

**James Barlow**

Abby's vermiste vader.

*Hij was geraakt in zijn buik. Zijn blouse raakte doorweekt met een donkere substantie. Zijn ogen waren op haar gericht. Zijn lippen op elkaar geperst. Hij trilde, hij zweette. Ze zag angst in zijn ogen.*

*Bloed sijpelde uit zijn mondhoeck en ze veegde het voorzichtig weg, alsof het iets zou veranderen. Alsof het hem zou redden. Ze zou alles doen om hem bij haar te houden, om die laatste minuut terug te draaien.*

*Ze waren te dichtbij geweest.*

*Ze beet op de binnenkant van haar wangen en terwijl ze de woede in zich voelde opborrelen, graaide ze de revolver weer van de vloer en richtte die op degene die de kogel had afgevuurd. 'Ik ben geen moordenaar,' siste ze door haar tranen heen. 'Maar voor jou maak ik een uitzondering.'*



# Proloog



New Orleans, Lakeview - April 1927

Hij wilde de slaapkamer verlaten, maar de lijkbleke kleur van zijn moeder weerhield hem daarvan. Haar ademhaling was zwaar. Haar halfgeopende ogen waren betraand en haar lippen waren op meerdere plekken gespleten.

‘Jae, ben jij dat, jongen?’ prevelde zijn moeder. Ze probeerde overeind te komen. Dat lukte niet. Blijkbaar was de pijn zo ondraaglijk dat die haar vastklemde op de matras. Met twee handen probeerde Jae haar te ondersteunen waar nodig was. Toen ze eenmaal achterover kon leunen tegen de vele kussens, liet hij haar voorzichtig los.

‘Je had me moeten vertellen dat je ziek was.’ Zijn stem trilde. ‘Waarom heb je niks gezegd?’

Zijn moeder glimlachte zwak. ‘Ik wil je opleiding niet hinderen. Ik dacht: als mijn mooie zoon zijn diploma haalt, kan hij mensen redden die nog niet zo ver heen zijn als zijn moeder.’

‘Mijn universiteit staat blank vanwege de overstroming. Dat is de reden waarom ik naar huis ging. Niet wetende dat ik je zo zou treffen, moeder. Ik dacht dat alles goed met je ging.’ Jae snoof en probeerde zichzelf te kalmeren. Hoe was het mogelijk dat hij niet had opgemerkt dat zijn moeder zo ziek was geworden? Waarom had ze hem niets verteld? De tranen achter zijn ogen beten als zuur. Hij mocht niet zwak lijken, niet als zijn moeder er zo bij lag. ‘Wat is het?’

Zijn moeder schudde haar hoofd.

‘Wat is het, moeder?’

‘Maak je studie af. Als je vader nog had geleefd, zou hij dat ook hebben gewild. Vervul zijn wens, jongen. Word iemand die

mensen kan helpen. Op wat voor manier dan ook.' Een hoest nam haar lichaam over. Langs haar mondhoek sijpelde een straaltje bloed naar beneden. Vliegensvlug greep Jae een glas gevuld met water van het nachtkastje. Hij probeerde het aan haar lippen te zetten. Met twee vingers duwde ze het bij haar vandaan. 'Je kunt het, jongen,' raspte ze, voor haar hand slap en levenloos terugviel op haar bed.

## New Orleans, Downtown - Augustus 1928

Het Downtown District was een van de vele gebieden in New Orleans. Grenzend aan de French Quarter, Arts District en de Mississippi. Het Downtown District lag centraal genoeg om een goed overzicht te hebben van de rest van de stad. Iets wat ze nodig hadden, had Andrew altijd gezegd. Want hoe kun je een stad beter van binnenuit verwoesten en herbouwen als je je er middenin bevindt? Het was alleen nog maar de vraag of ze goed hun werk konden doen sinds de vondst van dat meisje. Waar was ze eigenlijk?

‘Ze zit boven. In de oude kamer van Jolene.’ Met een vinger in de lucht benadrukte Andrew waar boven precies was, alsof Jae zelf niet wist dat je met een trap naar een andere verdieping kon. Daarbij kon hij zich nog heel goed herinneren waar de kamer van Jolene was. ‘Wees voorzichtig als je tegen haar praat. Ze zegt niet veel en is nog steeds getraumatiseerd.’

‘Hoe oud?’ vroeg Jae. Hij was gestopt met schrijven en draaide de pen tussen zijn vingers. Andrew liep met slome passen naar hem toe om over zijn schouder mee te kijken naar wat hij had geschreven, maar Jae bedekte het papier met zijn armen.

‘Drie jaar jonger dan jij bent.’

‘Zestien dus.’ Jae rolde met zijn ogen. ‘Dat kun je ook gewoon zeggen, je hoeft niet zo geheimzinnig te doen.’

‘Geheimzinnigheid hoort bij het vak.’

‘Juist,’ verzuchtte Jae. Hij beet op zijn lip en staarde bedenkelijk naar zijn pen. ‘Haar moeder is vermoord en haar vader is de moordenaar?’

‘Correct.’ Andrew probeerde het papier uit Jae’s greep te bevrijden, maar Jae duwde hem weg.

‘Waarom zij?’

‘Omdat,’ legde Andrew geduldig uit, terwijl hij naast hem ging zitten, ‘ze eruitzag alsof ze onze organisatie wel kon gebruiken. Net zoals jij, een jaar geleden.’ Toen hij merkte dat Jae geen weerwoord gaf, sprak hij verder. ‘Maar we moeten haar een andere identiteit geven. Ze is de dochter van James Barlow. De man die zijn werknemers niet betaalde en zo zijn bedrijf failliet liet gaan. Daardoor zijn er nu een heleboel mensen werkeloos en koesterend naar wraak.’

Jae rechtte zijn rug en keek hem geschrokken aan. ‘Barlow?’